

dette Bælte fugtig Eng, der ikke egner sig til Bebyggelse, og at der paa Vestfyn er høje Skrænter mod Havet, saaledes at man fra en Bebyggelse, der skal lægges 100 Meter tilbage, vil komme til at mangle den nære Udsigt til Vandet, der betinger Arealets Byggeværldi.

De fleste Steder paa Fyn vil et 100 Meters Bælte strække sig ind i Pløjelandet. Byggegrundene vil blive saa store og dyre, at kun særlig velhavende vil kunne tillade sig at bygge ved Kysten, medens nu mange mindre bemidlede søger Sundhed og Glæde gennem et lille Strandhus, hvor Lørdag Aften og Søndagen tilbringes. I Hasmark og Tørræsø Sogne paa Nordfyn findes ca. 600 Strandhuse, af hvilke formentlig ca. 400 ejes af Fagforeningsmedlemmer og dermed ligestillede. Vi har for at tage et Eksempel søgt nærmere Underretning om Byggekolonien „Erikshaab“ i Hasmark, hvis Medlemmer har opført egne Smaahuse paa Grunde, de har lejet af det tidligere Stamhus Hofmangsgave mod en aarlig Afgift af 20—25 Kr. Af 43 Huse, som Kolonien omfatter, ejes de 36 af Fagforeningsmedlemmer, der vilde have været afskaaret fra at faa Strandhus, hvis det foreliggende Lovforslag havde været gældende.

En eventuel Opgørelse fra Over-Skyldraadet vil vise, at det er mægtige Værdier, man ved Lovforslagets Gennemførelse vil fratage de nuværende Ejere. Eksempelvis nævnes, at ifølge indhentet Oplysning fra Stubberup Sogn, Odense Amt, omfatter de 100 Meter ca. 400 Hektarer af Sognets ca. 2 500 Hektarer samlet Areal, og heraf er en Del ved den lige tilendebragte nye Vurdering til Grundskyld sat til 1 Kr. pr. Kvadratmeter og store Arealer til 50 og 30—35 Øre. Ved Lovforslagets Gennemførelse vil disse Arealer blive praktisk talt værdiløse, og ikke blot vil Ejerne tabe en Formue, der er regnet med, men Sognets øvrige Skatteydere vil faa Skattepaalæg, fordi Samfundet erstatningsløst har eksproprieret Kystværdierne.

Som Illustration til, hvor uensartet Lovforslagets Gennemførelse vil virke, og hvor stærkt det rammer Enkeltmand, anføres eksempelvis Forholdet for Foreningens Formands, dens Næstformands og dens Kasserers Vedkommende. *Formandens* Strandhus, der kun ligger 60 Meter fra Strandkanten, omfattes ikke af Loven, idet der er offentlig Vej langs Strandkanten, og kan derfor regnes at ville stige i Værdi ved Lovforslagets Gennemførelse. *Næstformanden* er Indehaver af en Slægtsgaard, hvis Kyststrimmel han har holdt sig tilbage fra at udstykke. Hans Naboer har udstykket til gode Priser, medens han har givet tilfældige kystbesøgende fri Adgang. Han har faaet en Grundskyldstigning paa 7 000 Kr. for denne usolgte Kyststrimmel, der væsentligst er værdiløs til andet end Bebyggelse. Disse 7 000 Kr. vil Loven tage fra ham, bortset fra en ikke nærmere fastslaaet Dispensationsmulighed. *Kassereren* har for et Par Aar siden sammen med en Bekendt købt et 1 400 Alen langt og 100 Alen dybt Kystareal, der nu, gjort byggemodent og udstykket til ca. 40 Byggegrunde, staar dem i ca. 23 000 Kr. og ved den nye Vurdering er sat til 20 000 Kr. Lovforslagets Gennemførelse vil gøre Arealet værdiløst — der kan intet avles.

I øvrigt tillader vi os at pege paa et Par Enkeltheder i Forslaget:

§ 5. Saa store Værdier, det drejer sig om, forekommer det os nærliggende, at det ikke overlades til Enkeltmand — de skiftende Statsministre — at vælge Taksaationskommissionens Flertal, og vi henstiller, at medens Statsministeren naturligt udnævner Formanden, overlades det til Højesteret eller Over-Skyldraadet at udmelde det andet Medlem og til vedkommende Amts- eller Byraad at udmelde det tredje Medlem.

§ 23. Medens den hidtidige Naturfredningslov giver almindelig Passageret for den for „Plantevækst“ blottede Strandbred, er i Forslaget „Plantevækst“ ombyttet med „Græsvækst“. Vi henstiller, at Ordet „Plantevækst“ bevares. Det giver en klar Linie, omfattende den ubevoksede Strandbred, medens Ordet „Græsvækst“ vil give Anledning til en Mængde Uoverensstemmelser med Hensyn til Passagerettens Grænse, idet det for den almindelige Befolkning vil være vanskeligt at skelne mellem, hvad der botanisk er „Græs“, og hvad der ikke er det. Dertil kommer, at hvis den ved Ordændringen tilsigtede almindelige Passageret paa Marehalmarealer (jfr. Strandfredningskommissionens Bemærkninger til dens Forslags § 1, 1ste Stykke) benyttes i større Omfang, vil dette let medføre direkte Udgifter for Ejeren til Hindring af Sandflugt eller Bortslikning ved Højvande, som kan befrygtes, naar ved almindelig Passage Marehalmens bindende Virkning ødelægges.